

- गजशीर्ष (गज + शीर्ष) m. N. pr. eines Nāga Vj. 87.
- गजसाक्ष्य (गज + साक्ष्य) n. = गजपुर ÇABDAR. im ÇKDr. MBh. 3, 9. 1348. Kārmās. 15, 6.
- गजस्कन्ध (गज + स्कन्ध) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 12934.
- गजाव्य (गज + व्याव्य) m. N. einer Pflanze, *Cassia alata* oder *Tora Lin.* (चक्रमर्द), RĪGĀN. im ÇKDr.
- गजायणी (गज + अयणी) m. der Ausgezeichnetste unter den Elephanten, ein Bein. von Airāvata, dem Elephanten Indra's, ÇABDAR. im ÇKDr.
- गजाजीव (गज + अजीव) m. Elephantenwächter, Elephantenführer H. 762.
- गजापड (गज + अपड) n. Möhre, gelbe Rübe (पिण्डमूल) RĪGĀN. im ÇKDr.
- गजादन (गज + अदन) v. l. für गजाशन ÇKDr.
- गजादिनामा (गज - अदि + नामन्) f. = गजपिप्पली Suçr. 2, 109, 20. Man hätte eher नामी erwartet.
- गजाध्यक्ष (गज + अध्यक्ष) m. Elephantenaufseher PAÑĀT. 156, 18. Vān. Bṛh. 85, 34. 89, 4.
- गजानन (गज + अनन) m. ein Bein. Gaṇeṣa's AK. 1, 1, 2, 24. — Vgl. गजवदन.
- गजारि (गज + अरि) m. 1) Löwe (Feind des Elephanten). — 2) eine best. Pflanze HAPPAKĀNDRA im ÇKDr.
- गजाशन (गज + अशन) 1) m. *Ficus religiosa* Lin. (a. अश्वत्थ) RATNAM. 190. — 2) f. a) *Boswellia serrata* Stackh., Weihrauchbaum RATNAM. im ÇKDr. Suçr. 2, 442, 7. — b) Hanf (भङ्गा) ÇANDĀK. im ÇKDr. — c) Lotuswurzel RATNAM. im ÇKDr.
- गजामुद्देषिन् (गज - अमुद् + द्वे) m. der Feind des Asura Gaṇa, ein Bein. Çiva's H. 200, Sch. गजामुद्द (गज + अमुद्) dass. H. 200.
- गजास्य (गज + आस्य) m. ein Bein. Gaṇeṣa's H. 207. — Vgl. गजवदन, गजानन.
- गजाक्ष (गज + आक्ष) 1) n. = गजपुर TRIK. 2, 1, 13. MED. b. 10. — 2) f. आ = गजपिप्पली MED. RATNAM. 47.
- गजाक्षय (गज + आक्षय) n. = गजपुर H. 978. ÇABDAR. im ÇKDr. MBh. 3, 279. Bṛh. P. 1, 13, 38. m. pl. die Einwohner von Hāstinapura Vān. Bṛh. 14, 4.
- गजेक्षण (गज + ईक्षण) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 12934.
- गजेन्द्र (गज + इन्द्र) m. ein stattlicher, grosser Elephant MBh. 1, 3936. N. 12, 40. Çāṇakīyat. 7. AK. 3, 4, 25, 170. गजेन्द्रमेक्षण (aus dem MBh.) Verz. d. Pet. H. No. 14. गजेन्द्रकर्ण ein Bein. Çiva's MBh. 12, 10351.
- गजेष्टा (गज + इष्टा) f. *Batatas paniculata* Chois. (विदारी) RĪGĀN. im ÇKDr.
- गजेदर (गज + उदर) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 12934.
- गजेष्णा (गज + उ) f. = गजपिप्पली RĪGĀN. im ÇKDr.
- गज्ज, गज्जति einen best. Ton von sich geben Dhātup. 7, 73.
- गज्ज 1) گجج, Schatzkammer, m. H. an. 2, 69. m. n. MED. 6. 8. द्वितीयं चलगज्जस्थि कर्मस्थानमपि व्यधात् । उपयुक्तं प्रयाणेषु गज्जे हारस्थिते निजे ॥ RĪGĀ-TAR. 4, 588. — 2) Mine, m. H. n. f. (गज्जा) TRIK. 3, 3, 82. H. 1036. MED. — 3) m. eine Hürde für Kühe HĪN. 168. — 4) m. a mart,

II. Theil.

a place where grain, etc. is stored for sale WILS. — 5) m. Verachtung H. an. MED. Vgl. गज्जन. — 6) f. (गज्जा) Schenke AK. 1, 2, 7. TRIK. H. 1001. H. an. MED. — 7) f. ein Geschirr, aus dem berauschende Getränke getrunken werden, ÇABDAR. im ÇKDr. — 8) f. = पामरसम् ÇABDAR. a hut, a hovel, the abode of low people WILS. — 9) f. *Abrus precatorius* Lin. WILS. mit Verweisung auf HĪN. 140, wo aber die gedr. Ausg. गु-ज्जा hat. — Vgl. गगणगज्ज, धर्मगज्ज.

गज्जन adj. verachtend (vgl. गज्ज 5.), so v. a. besiegend, überragend: कालियविषधरगज्जन Gīt. 1, 19. स्थलकमलगज्जन (चरणद्वय) 10, 7. अलिकुलगज्जनमज्जनकम् 12, 19. नेत्रे खज्जनगज्जने Sīm. D. 41, 12. — TRIK. 3, 3, 236 falsche Lesart für गज्जन; vgl. v. l. zu HĪN. 1, 122 mit VĪT. 14, 12.

गज्जवर RĪGĀ-TAR. 5, 176 nach BENFEY: = گججور Schatzmeister, nach TROYER: trésorerie royale. Wir geben der ersten Erkl. den Vorzug.

गज्जाकिनी (गु?) f. ein Präparat von Hanf (?) Dhātup. 95, 8.

गज्जिका (von गज्जा) f. Schenke ÇABDAR. im ÇKDr.

गड्, गडति flossen Dhātup. 19, 15. — गडयति verhüllen (vgl. गड 2.) 35, 84, g.

गड m. 1) eine Art Goldforelle H. an. 2, 115. MED. d. 9. Vgl. गडक. — 2) Hülle, Schirm (व्यवधान); vgl. गड्. — 3) Graben ÇABDAR. im ÇKDr. — 4) Hindernis H. an. MED. — 5) N. pr. einer Gegend RĪGĀN. u. d. W. गडलवणा, ÇKDr.

गडक m. = गड 1. AK. 1, 2, 2, 17. H. 1348.

गडेशज (गड - देश + ज) n. eine Art Salz RĪGĀN. im ÇKDr. — Vgl. गडलवणा, गडोत्थ.

गडयति m. Wolke Uṇ. 3, 127. गडयितु (vgl. गर्दयितु) dass. H. 6. 26. — Vgl. गड्, गडर.

गडलवणा (गड + ल) n. eine Art Salz, welches in Gaḍa (= Saṃvara) gefunden wird, RĪGĀN. im ÇKDr.

गडि m. 1) ein junger Stier (वत्सतर) RĪGĀN. im ÇKDr. — 2) ein träger Ochs: गुणानामिव दैरात्म्याद्गुरि धुर्यो नियुज्यते । अस्त्रज्ञातकिणास्कन्धः सुखं स्वपिति गोर्गडिः ॥ KĀVYAPR. im ÇKDr.

गडु m. AK. 3, 6, 2, 18. 1) Auswuchs am Halse u. s. w. P. 2, 2, 35, Vārtt. 3. गडु विनयति P. 1, 3, 37, Sch. Kropf BHAR. zu AK. ÇKDr. — 2) Buckel BHAR. H. 466. an. 2, 115. MED. d. 9. — 3) ein Buckeltiger H. an. MED. — 4) Wurfspieß (शल्यास्त्र) ÇABDAR. im ÇKDr. — 5) Regenwurm (vgl. ग-एडूपद) TRIK. 1, 2, 27. — 6) Wassertopf (vgl. गुडुक, गुडुक) WILS. — 7) ein Auswuchs in einem Gedicht, eine unverhältnismässige Ausdehnung (?विषमग्रन्थि) ÇKDr. mit folg. Beleg: यथा काव्यप्रकाशे तदेतत्काव्यात्तर्गु-भूतमिति नास्य भेदलक्षणं कृत्यमित्यत्र तदीकाकारः ॥ — Vgl. अस्तर्गु, गण्ड, गुड.

गडुक m. 1) Wassertopf (vgl. गुडुक). — 2) Fingerring WILS. — 3) N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu P. 2, 4, 69.

गडुकण्ठ (गडु + कण्ठ) adj. einen Auswuchs am Halse habend, mit einem Kropfe behaftet P. 2, 2, 35, Vārtt. 3, Sch.

गडुर (von गडु) adj. bucklig ÇABDAR. im ÇKDr.

गडुल (wie eben) adj. gaṇa सिध्मादि P. 3, 2, 97. gaṇa ब्राह्मणादि zu 1, 124. f. ई gaṇa गौरादि zu 4, 1, 41. kann im comp. vorangehen oder folgen gaṇa कडारादि zu 2, 2, 38. bucklig AK. 2, 6, 2, 18. H. 453.